

Οι πέτρες που περπατάνε: Ένα απίστευτο φυσικό φαινόμενο στην Νεβάδα [βίντεο]

[/ Γενικά Θέματα](#)

Μερικοί επιστήμονες χρησιμοποιούν GPS για να παρακολουθούν φώκιες, καρχαρίες και αιλουροειδή. Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένοι που με το GPS παρατηρούν τις κινήσεις των βράχων. Γιατί, ναι, στην Αριζόνα ακόμα και οι πέτρες περπατάνε.

Πρόκειται για το φαινόμενο που είναι γνωστό ως «συρόμενες πέτρες» και παρατηρήθηκε για πρώτη φορά από ανθρακωρύχους το 1900. Αυτά τα πετρώματα που κυμαίνονται από βότσαλα μέχρι ογκόλιθους 272 κιλών φαίνεται να κινούνται από μόνα τους.

Το μόνο αποδεικτικό στοιχείο της δραστηριότητάς τους είναι μια σειρά από μεγάλες, περίπλοκες διαδρομές στην ξεραμένη λάσπη της κοιλάδας.

Οι επιστήμονες προσπαθούν να λύσουν το μυστήριο των συρόμενων βράχων από το 1948, και από τότε προτείνεται κάθε είδους εξήγηση: μεταφυσικά φαινόμενα, πλημμύρες, πάγος, τυφώνες και ζώα.

Όμως, χάρη σε νέα φωτογραφικά και μετεωρολογικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν από τον Ρίτσαρντ Νόρις του Ιδρύματος Ωκεανογραφίας Scripps και τον Τζέιμς Νόρις της Interwoof, μπορεί να έχουμε επιτέλους μια οριστική απάντηση ως προς το τι κάνει τις πέτρες να περπατάνε. Τα συμπεράσματα των ερευνητών

δημοσιεύονται σήμερα στο περιοδικό PLoS ONE.

Σύμφωνα με τον Νόρις, γεωλόγο, ωκεανογράφο και παλαιοντολόγο, οι πέτρες στην Κοιλάδα του Θανάτου κινούνται κάτω από ένα λεπτό μείγμα από νερό, πάγο, ήλιο και αέρα.

Ο Νόρις και ο ξάδερφός του, ήταν σε θέση να τεκμηριώσουν τις κινήσεις των βράχων εισάγοντας GPS σε κομμάτια από ασβεστόλιθο και συγχρονίζοντας τις κινήσεις τους με μετρήσεις που λαμβάνονται από μετεωρολογικό σταθμό.

Σε αντίθεση με τις προηγούμενες εξηγήσεις, ο Νόρις εξηγεί ότι λεπτά στρώματα πάγου σπάνε και αυτό δημιουργεί αρκετή τριβή για να μετακινήσει τα βράχια σε όλη την λασπώδη επιφάνεια της προσωρινής λίμνης που δημιουργείται. Αν το δείτε να συμβαίνει, οι βράχοι θα μοιάζουν με παγοθραυστικά πλοία.

«Η διαδικασία της διάλυσης του πάγου και της κίνησης των βράχων συμβαίνει κάθε χρόνο, στο Saskatchewan ή στο Ontario, αλλά είναι παράξενο όταν συμβαίνει σε ένα καυτό, ξηρό μέρος, όπως η Κοιλάδα του Θανάτου», δήλωσε ο Νόρις. «Και όμως, εδώ είναι η ίδια διαδικασία που εκτυλίσσεται κατά καιρούς-πολύ σπάνια-σε αυτόν τον τόπο και μας συνδέει με ένα πολύ διαφορετικό είδος κλίματος»

Πηγή: iefimerida.gr